

בְּלִשׁוֹנָה הַלְלוֹת בְּכָל יוֹם מִבְּטַח לֹא שָׁהָא בְּן עַולְם הַבָּא

עושה שמים וארץ עורי מעם ה'

מִפְעָל
לְרַלְמָר
לְלִימּוֹד שְׂזִיעַ אָזֶרֶת הַיּוֹם
מַחְבֵּר עִם רַמְּמָא

אָזֶרֶת הַלְלוֹת פּוֹרִים
מַחְלָקָן לְשִׁבְעָה יְמִינָה

לְלִימּוֹד כָּל סְדָר הַלְלוֹת פּוֹרִים
הַמַּחְבֵּר עִם רַמְּמָא - עַמּוֹד אֶחָד לְיּוֹם
לְסִימּוֹ בְּמַעְגֵּל זֶה יָמִים קָדוּם פּוֹרִים
זָכָה לְהִזְהִיר "בְּן עַולְם הַבָּא"

ז אדר
[יום א]
משבעה ימים
קדם פורים

הלכות פורים לשבועה ימים
ליימוד שולחן ערוך הלכות פורים
לשבעה ימים – עמוד אחד ליום

תנו ובען מה טיקן להס לישואל שיאו שואלין זודושן בעניינו
של יום הלנות פסח בפסח הלנות עצות בעצת הלנות חג בחג

גלוון
א'

קודם הלימוד יאמר: הגני שביבאי הפטלמוד לרבי מיעשה. ולידי מדורות ישרות. ולידי יקירתה התורה.
והריני עושה לשם יהוד קודשא בריך הוא ושביגתיה בשם יהוה ובשם אדנוי מוניכדים יאהדוניה'
על ידי הנצלם בדחיפתו ורחימו ביהודה שלים בשם כל וישראל.

מחזרו ויטרי). ואם חל פורים ביום א' שמתענן ביום ה' שלפניו וחל בו ברית מילה מותר לאכול על המילה ולמהר ביום ו' יתענו האוכלים (הגחות מהגים):

ג. יש מתענים ג' ימים זכר לתענית אסתר:

סימן תרפו – חיוב קריאת המגילה,
ובו ב' סעיפים

א. חייב אדם לקרות המגילה בלילה ולחזור ולשנותה ביום ושל לילה זמנה כל הלילה ושל יום זמנה כל היום מהנץ החמה עד סוף היום ואם קראה משעה עמוד השחר יצא:

ב. מכתלים תלמוד תורה לשם עזרא מגילה קל וחומר לשאר מצות של תורה שכולם ניחים מפני מקרא מגילה שאין לך דבר שנדרחה מקרא מגילה מפני חזק מטה מצוה שאין לו קוברים (כדי צרכו), שהפוגע בו קוברו תקופה ואחר כך קורא. הגה: וכל זה לא מייר אלא בדאיقا שהות לעשות שתיהן אבל אם אי אפשר לעשות שתיהן אין שם מצוה דאוריתא נדרחה מפני מקרא מגילה (ר"ן ובית יוסף בשם תוספות ומהר"א מורה) והוא דמת מצוה קודם הינו דוקא בדאיתש לו לקרה אחר כך (מהר"א מורה):

* * *

שלפניו ומפסקין בשניה כדי שתהה פרשת זכור בשבת הסמוכה לפורים מלפניה ואם חל פורים בערב שבת מקדים ל��ורת פרשת זכור בשבת שלפניו:

ג. הימים שראוי לקבוע בהם ראש חדש אדר זבדו' וסימן לשבותה ההפקה זט"ו ב' י"ו ד"ד וב' י"ו כלומר כshall ראש חדש בשבת מפסקין בחמשה עשר בו וסימן זט"ו וכshall ביום כי מפסקין בו' בו וסימן ב' י"ו וכshall ביום ד' מפסקין בד' בו וסימן ד' י"ד וכshall ביום ו' מפסקין בשתי שבתוות כי' בו וו' י"ו בו וסימן וב' י"ו:

ה. יש אומרים שפרשות זכור ופרשת פרה אדומה חיביכים לקרותם מדאוריתא לפיכך בני היישובים שאין להם מנין צרייכים לבוא למקום שיש מנין בשבתו הלו כדי לשם פרשיות אלו שם מדאוריתא. הגה: ואם אי אפשר להם לבוא מכל מקום יהרו לקורות בניגיהם ובטעם (מצא כתוב):

סימן תרפו – דין תענית אמתר, וбо ג' סעיפים

א. בחנוכה ופורים מותר להתענות לפניהם ולאחריהם:

ב. מתענים ב' י"ג באדר ואם חל פורים באחד בשבת מקדים להתענות ביום חמישי. הגה: ותענית זה אינו חובה לכן יש להקל בו לעת הצורך כגון מעורבות או מניקות או חולה שאין בו סכנה ואפיו רק כואבי עינים שאם מצטערים הרבה לא יתענו ויפרעו אחר כך אבל שאר בריאים לא יפרשו מן הצבור (חושי אגדה בשם

סדר הלימוד ליום ז' אדר
יום א' משבעה ימים קודם פורים

הלכות מגילה ופורים

סימן תרפה – סדר ד' פרשיות, ובו ז' סעיפים

א. ראש חודש אדר הסמוך לניצן של להיות בשבת קורין פרשת שקלים שהיא כי תשא עד ועשית כיור נחשת ומפטיר ויכרות יהודע ומויציאין שלשה ספרים באחד קורא פרשת השבעה ובשני של ראש חודש ובשלישי קורא מפטיר בפרשetas שקליםים:

ב. בשבת שני מוציאין שני ספרים באחד קורא פרשת השבעה ובשני קורא זכור את אשר עשה לך מלך ומפטיר פקדתי את אשר עשה מלך:

ג. בשבת שלישי שהוא ט"ו באדר מפסקין ובשבת רביעית שהוא כ"ב לאדר מוציאין שני ספרים באחד קורא בפרשetas השבעה ובשני קורא פרשת פרה ומפטיר וזרקתי עליכם מים טהורין (ועיין לעיל סימן קל"ז סעיף ה):

ד. בשבת חמישי שהוא כ"ט באדר מוציאין ב' ספרים באחד קורא פרשת השבעה ובשני קורא החדש הזה לכם ומפטיר בראשון באחד חדש:

ה. חל ראש חדש אדר הסמוך לניצן בתוך ימי השבעה ואפילו בערב שבת מקדים ל��ורת פרשת שקליםים בשבת

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך הלכות פורים מחוליק לשבעה ימים קדם פורים. עמוד אחד ליום. ב' ג' מורה ב' הלכות פורים ליום ז' אדר. נא פירוש בפתוח נסיות ובקתי מדרשות. ולבסוף. ולבסוף תחבירים וידידים. ל'זות את הרכבים להזיות "בָּן עֲלֵם הַבָּא". ע"ל ודו"ר לימוד "הַלְּכָה" ב' ב' ו' ו' ש"הו "תֹּהֶה לְשִׁמְמָה" ובל' ח' המובהקת הרבנים [ז' אדר]. יום א' משבעה ימים קודם פורים זוכה לבניין צדיקים!

ח אדר
[יום ב]
משבعة ימים
קדום פורים

שאלין זדורשין בהלכות הרגל

קדום הרגל שלשים יום

הלכות פורים לשבועה ימים
ליימוד שולחן ערוך הלכות פורים
לשבעה ימים – עמוד אחד ליום
תנו ובען מה טיקן להס לשואל שיאו שאלין זדורשין בעניינו
של יום הלנות פסח בפסח הלנות עצות בענאות הלנות הג בחג

галיל
ב'

קולם הלימוד יאמיר: הגני שביבאי הפטלמוד לירוי מעשה. ולירוי מדרות ושרות. ולירוי יקרעת התורה.
 והריני עוזה לומר יהוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתייחסים יאהרונהי
 על ידי הנעלם בדחיפתו ורחמו ביהודה שלים בשם כל וישראל.

סימן תרפה – שחכל חייכים
בקראת מגילה, וכו' ו' מעיפים
א. הכל חייכים בקראייתה אנשיים
ונשים וגרים ועבדים משוחרים
ומהנכים את הקטנים לקורתה:

ב. אחד הקורא ואחד השומע
מן הקורא יצא ידי חובתו והוא
ישি�emu ממי שהוא חייב בקראייתה
לפיכך אם היה הקורא חרש או
קטן או שוטה השומע ממנו לא
יצא ויש אמרים שהנשימים אינם
מוחזיות את האנשים. הגה: ויש
אמרים אם האשה קוראה לעצמה
مبرכת לשם מגילה שאינה חייבה
בקראייה (מורדי פרק קמא ד מגילה):

ג. אנדרוגינוס מוציא מינו ולא שיאנו
מיינו טומטום ומישחציו עבר
אפילו מינו אינו מוציא. הגה: יש
אמרים דאפילו את עצמו אינו מוציא
וצרך לשם מארחים (בית יוסף):

ד. השומע מגילה ממי שהוא מודר
הנהה ממנו יצא:

ה. מקום שאין מנין אם אחד יודע
והאחרים אינם יודעים אחד פוטר
את כולם וגם כולם יודעים כל
אחד קורא לעצמו:

ו. מנהג טוב להביא קטנים וקטנות
לשם מגילה:

* * *

ה. בן עיר שהליך לכרכ או בן כרכ
 שהליך לעיר אם היה דעתו לחזור
 למקום בו מן קראייה ונתעכב ולא
 חוזר קורא במקומו ואם לא היה
 בדעתו לחזור אלא לאחר זמן
 הקראייה קורא עם אנשי המקום
 שהוא שם. הגה: ואם הוא בדבר או
 בספינה קורא ביום י"ד כמו רוב
 העולם (כל בו):

ו. يوم חמשה עשר שחיל להיות
 בשבת אין קורין המגילה בשבת
 אלא מקידמים לקורותה בערב שבת
 וגוכים מועות מתנות עניים
 ומחלקיים אותן בו ביום וכינוי
 קורין ויבא עמלק ואומרים על
 הניסים ואין עושים סעודת פורים
 עד יום אחד בשבת:

ז. המפרש ביום והיוצא בשיריא ואינו
 מוצא מגילה להוליך עמו קראנה
 ב"יג או ב"יב או ב"א בלבד ברכה
 ואם אי אפשר להמתין עד ימים
 הללו יש אמרים שקורא אפילו
 מתחלת החදש. הגה: והכי נהוג
 ומהו אם נזדמן לו אחר כך מגילה
 חזר וקורא אותה ביום י"ד אפילו
 קראת תחלתה ביום י"ג מכל מקום קרא
 אותה שלא בזמנה (כל בו בית יוסף):

ח. בן עיר שהיה בספינה או בדרך
 ולא היה בידו מגילה ולאחר כך
 נזדמנה לו בטה"ו קורא אותה
 בטה"ו:

סדר הלימוד ליום ח' אדר

יום ב' משבעה ימים קודם פורים

סימן תרפה – דין הכרמים המוקפים
חומה מימות יהושע בן נון, וכו'
ח' מעיפים

א. הכרמים המוקפים חומה מימות
 יהושע בן נון אףלו אין מוקפין
 עכשו קורין בט"ו אףלו אם הם
 בחוץ לאرض ואףלו אין בהם
 עשרה בטלנים (פירוש בטלים
 מלאכתן וועסוקין בצרבי צבור). והוא
 שהוקף ואחר כך ישב או שישב
 תחלה על דעת להקיפו אחר כך
 לאפוקי כשנודע שישב תחלה על
 דעת שלא להקיפו. (אבל בסתמא
 הוקפה ולבסוף ישבה, ר"ז):

ב. וכן הכהרים הנראים עמהם אףלו
 אינם סמכים כגון שהם בהר או
 שסמכים להם אףלו אינם נראים
 עליהם כגון שהם עמוק ובלבד
 שלא יהיו רחוקים יותר ממיל
 ובושון אף על פי שאינה מוקפת
 חומה מימות קורין בט"ו
 הויאל ונעשה בו הנס:

ג. כפרים ועיירות גדולות וככרמים
 שאינם מוקפים חומה מימות
 יהושע בן נון קורין ב"יד:

ד. כרך שהוא ספק אם הוקף ביום
 יהושע אם לאו קורין ב"יד ובטה"ו
 וביליהון ולא יברך כי אם ב"יד
 שהוא זמן קרייה לרוב העולם:

הנה מובא בא ספק שולחן ערוך הלכות פורים מחלוקת לשבועה מימי קדם הפורים. עמוד אחד ליום. כך גמorer בפ' הלכות פורים ליום זדורשין. ווועה לערות "בן עוזם הבא". נא לפרש בפ' גנסיות ובקתי מדרשות. ולבאל תחבירים זידידים. לזנות את הרבים להחיות "בן עוזם הבא" עלי ודי לימוד "הילכך בכל יום. שהוא תקופה לשמה"!
 וכל המובהקת את הרבנים [ח' אדר], יום ב' משבעה ימים קודם פורים זוכה לבנים צדיקים!

הלכות פורים לשבעה ימים

ליימוד שולחן ערוך הלכות פורים
לשבעה ימים – עמוד אחד ליום
תנו ובן משה תיקן להס לישואן שואlein זודושין בעניינו
של יום הלהבות פסח בפסח הלנות עצות בעוצת הלנות ה' בחג

גלוון ג'

קודם הלימוד יאמר: הגנו שביבאי כתפלנו ליר' מעתה. וליר' מדורות ושרות. וליר' יקירתת התורה.
והריני עוזה לאמ' יהוד קודש א בריך הוא ושכינתייה בשם יה' והבש אדני מתייחדים יאהדרונה".
על ידי הנעלם בדחיפתו רוחמו ביהודה שלים בשם כל וישראל.

ואם כתובה שנייה מי שבנינים יצאו (בית יוסף):
יא. יש למחות ביד הקוראים לנשים המgilah בלשון לעז אף על פי שכותבה בלשון לעז:
יב. קראה מתנמנם הויל ולא נרדם בשינה יצא אבל אם שמעה מתנמנם לא יצא:
יג. היה כתובה שקורא פסוק במgilah שהוא מעתיק ממנה וכותבה אם כיוון לבו לצאת ידי חובתו יצא והוא שתאה כתובה כולה לפניו במgilah שהוא מעתיק ממנה וכן אם היה מגילה וכך אם היה דורשה שקורא פסוק במgilah שלימה ודורשו אם כיוון לבו לצאת ידי חובתו יצא ולא יפסיק בה בענינים אחרים כסדרה שאסור להפסיק בה בענינים אחרים:
יד. הקורא את המgilah ציריך שיכוין להוציא השם וציריך (шибוכין) השם לצאת ואם הקורא שליח ציבור מסתמא דעתו על כל השומים אפילו הם אחורי בית הכנסת אין מדרקין בטיעותיה ויש אמרים דודקן בטעות שהלשון והענין אחד כההוא עובדא דתרי תלמידי דהוו יתבי קמיה דרב חד קרי יהודים וחד קרי יהודים ולא אהדר חד מיניהם אבל טעות אחר לא:

* * *

ה. קראה סיירוגין דהינו שפק בה ושהה ואחר כך חזר למקום שפק אפילו שהה כדי לגמור את כולה יצא. הגה: ואפילו סח בנתיים מיהו גוערין بما שסח בנתיים כדלקמן סימן תרצ"ב סעיף ב' (הרשב"א סימן רמ"ד):
ג. הקורא את המgilah למפרע לא יצא קראי פסוק אחד ודילג השני וקורא שלישי ואחר כך חזר וקורא השני לא יצא מפני שקורא למפרע פסוק אחד אלא כיון שעשה מתחילה מפסק שני ששכח וקורא על הסדר:
ד. הקורא את המgilah על פה לא יצא ידי חובתו:
ה. הלועז ששמע את המgilah הכתובה בלשון הקודש ובכתביו הקודש אף על פי שאיןו יודע מה הם אמורים יצא ידי חובתו:
ט. הייתה כתובה תרגום או בלשון אחרת מלשונות העכו"ם לא יצא ידי חובתו בקיימותה אלא המכיר בקיימותה אלא המכיר אותו הלשון בלבד אבל אם הייתה כתובה בכתב עברית וקוראה ארמית לארמי לא יצא שנמצא זה קורא על פה וכיוון שלא יצא הקורא ידי חובתו לא יצא השם מעמן. הגה: אבל אין לחוש באיזה כתב כתובה בית יוסף:
ו. מי שיודע לעז יודע אשורת אינו יוצא בלאו וייש אמורים שיוצא. הגה:

סדר הלימוד ליום ט' אדר יום ג' משבעה ימים קודם פורים

סימן תרצ' – דיני קראית המגילת,
ובו י"ח מעיפים

א. קורא אדם את המgilah בין עומר בין יושב אבל לא יקרא בצדior יושב לתחילה מפני כבוד הצבור. הגה: ואסור לחוץ לקרוא את המgilah עד שאומרים לו קרא (מרדכי פרק הקורא):

ב. אפילו שנים ואפילו עשרה יכולם לקראות ביחיד וייצאים הם והשומעים מהם:

ג. ציריך לקרואות כולה ומתוך הכתוב ואם קראה על פה לא יצא וציריך שתהא כתובה כולה לפני לתחילה אבל בדיעבד אם השמייט הסופר במאצעה תיבות אפילו עד החזיה וקראמ הקורא על פה יצא. הגה: אבל אם השמייט תחלתה או סופה אפילו מיעוטה לא יצא (ר'ז). ואפילו באמצעה דока לא השמייט עניין שלם (בית יוסף בשם אורחות חיים). אבל ביוור מה齊יה אפילו הן כתובות אלא שהן מטוושטות ואין רישומין ניכר פסולה:

ד. מי שתופס בידי מגילה שאינה כשרה לא יקרא עם שליח ציבור אלא שומע ושותק. הגה: וכן לא יסיע שום אדם על פה לחוץ וכן אונן הפסוקים שקורין הקהיל ציריך החוץ ולקורותם מוגן מגילה כשרה (בית יוסף בשם שבולי לקט):

י' אדר
[יום ד']
משבעה ימים
קדם פורים

הלוות פורים לשבועה ימים

ליימוד שולחן ערוך הלכות פורים
לשבעה ימים – עמוד אחד ליום

תנו ובן משה תיקן להס לישואל שיאו שואלין זדורין בעניינו
של יום הלנות פסח בפסח הלנות עצות בענאות הלנות חג בחג

ג' לילון
ד'

קודם הלימוד יאמר: הגני שביבאי הפטלמוד לרבי מעתה. ולידי מדרות ישראות. ולידי יקירתת התורה.
והריני עוזה לאמ' יהוד קודש בא ריביך הוא ושכינתייה בשם יהוה' ובשם אדני' מתייחדים יאהדוניה'
על ידי הנעלם בדוחלו ורחימו ביהודה שלים בשם כל וישראל.

חסירות ויתירות דלא גרע מהשmittה בה הסופר אוותיות דכשרה (הגהota מיימוני פרק ב' ואור זועע) [כמו שנتابאר סימן תר"ץ סעיף ג']. וצרכיה עמוד בסופה וחילק בראשה כדי להקיפה בו ויש אמרים שצרכיה תגין וייש אמרים שאינה צרכיה. הגה: ונהגו לתייננה גם נהגו שלא העשות לה עמוד כלל בסופה (מהרי"ל):
ג. עשרת בני המן צרך לכתבם כשיירה ולא כשאר שירות שחלק על גבי כתב אלא מניח חלק בין כתב לכתב ואם לא עשה כן פטולה:

ד. צרך להאריך בו י"ו דיויתא (בכתיבתה ויש אמרים בקראיתה) (ר' י"ן בשם הרא"ש ומהריל' ובית יוסף בשם אורחות חיים). וצרך לכתוב איש בראש דפה ואת בסופה:

ה. אם תפירה בחוטי פשתן פטולה:
ג. אם הטיל בה ג' חוטי גידים כשרה ובלבד שייהיו משולשות ומפני שיש בו פירושים שונים צרך לצאת ידי כולם ויעשה שלשה תפירות בראשה ושלש בסופה ושלש באמצעות ותפירה אחת בחילק הרביעי מצד זה ותפירה אחת בחילק הרביעי שמאדר הארץ. הגה: ואם אין לו גידין יותר מוטב לתפור הנשאר בחוטי פשתן מלאה הניהה בלא תפירה (הגהota מיימוני פרק ב' וכל בו). אבל אם יש לו גידין יתפור כולם בגין כולה בגין והתפירה תהיה מבחוון ולא מבפנים (רבינו יוחנן נתיב י' חלק ד' ובית יוסף בשם אורחות חיים):

* * *

או לעוג עליו כי לא לחנם הוקבעו (בית יוסף בשם אורחות חיים):

יה. מגילה ב' י"ד ובט"ו צרך לחזור אחר עשרה ואם אי אפשר בעשרה קוראים אותה ביחיד. הגה: ויש להסתפק אם נשים מצטרפות לעשרה (הגהota אשורי פרק קמא טור סימן תרפ"ד). ואם קרואו אותה ב齊יבור ויאוזה יחד לא שמעה יכול לקורות אפילו לכתהלה ביחיד הויאל וקווין אותה באotta העיר בעשרה (בית יוסף בשם אורחות חיים) וכשהיחיד קורא אותה בזמנה צרך לברך עליה (בית יוסף):

סימן תרצא – דין כתיבת המגילות ותפירתה, ובו י"א מעיפים

א. אין כתובין המגילות אלא בדיו על הגolio או על הקלק' כספר תורה ואם כתבה במי עפצים וקנקנות כשרה כתבה בשאר מיני צבעונים פטולה וצרכיה שיריטוט כתורה עצמה ואין העור שלה צרך לעבד לשמה ויש אמרים שצרך יעיבוד לשם:

ב. הייתה כתובה על הניר או על עור שאינו מעובד או שכתחבה עכו"ם או מין פטולה ודינה כספר תורה לעניין היקף גויל וחוטטות חת"ז ותלית ההי"ן וקופי"ן וכל גופות האותיות בצורתן ובחסרות ויתרות. הגה: גם צרך לכתבה מן הכתב (ר' י"ן) ולהוציא כל תיבה מפי קודם שיכתבנה כמו בספר תורה (מהר"ק) וועוישן כל פרשיותה סתוםות ואם עשאן פתוחות פטולה (הגהota מיימוני פרק ב' ופסקי מהר"א סימן כ"ג). ובריעוב אין לפסול מגילה ממש

סדר הלימוד ליום י' אדר

יום ד' משבעה ימים קודם פורים

המשן סימנו תרצ – דין קריית המגילות
טו. צרך לומר עשרה בני המן ווערתת הכל בנשימה אחת להודיע שגולם נהרגו ונתלו כאחד. הגה: ודוקא לכתהלה אבל בדיעבד אם הפסיק ביניהם יצא (תוספות סוף פרק קמא מגילה ואבודתם ומהרי"ל). ולכתהלה נהיגן לומר בנשימה אחת מתחלה חמיש מאות איש ואת פרשנדטה כי עד עשרה (מהרי"ל בשם רוקח):

טז. צרך שיאמר ארור המן ברוך מודכי ארודה ורש ברוכאה אסתר ארודים כל עובדי כוכבים ברוכאים כל המאמינים בה' וכו' וצרך שיאמר גם הרבהנה זכר טוב:

יז. מנהג כל ישראל שהקורא קורא ופשיטה כאגרת להראות הנס וכשיגמור חזר וכורכה כולה וمبرך. הגה: יש שכתבו שנוהgin לומר ד' פסוקים של גאולה בקהל רם דהינו איש היהודי וגוי' ומרדי כי' יצא וגוי' ליהודים היהת אורה וגוי' כי מרדי היהודי וגוי' וכן נהיגן במדינות אלו (הגהota מיימוני פרק ח' וכל בו ואבודתם) והחzon חזר וקורא אותן. עוד כתבו שנהגו התינוקות לצורך צורת המן על עצים ואבניים או לכתוב שם המן עליהן ולהכוטן זה על זה כדי שימושה שלו על דרך מהה תמחה את זכר מלך ושם רשעים יركב. ומהזה נשתרכב המנגה שמכלים המן כש庫רים המגילות בבית הכנסת (אבודתם). ואין לבטל שום מנהג

הגה מובא בא סוף ספר שולחן ערוך הלכות פורים מחוליק לשבעה ימים קדם פורים. עמוד אחד ליום. ב' ג' מודר ב' הלכות פורים ליום נספחים. ווועה לערות "בָּן עֲלֵם הַבָּא". נא לפרש בפירוש נסיות ובקתי מדרשות. ולבאל תחבירים וידידים. לזונות את הריבים להיות "בָּן עֲלֵם הַבָּא" ע"ל ודו' לימוד "הַלְּכָה" ב' ב' ו' ו' ש"הו" תונה לש"ה"ן!

ו' כל המומחה את הרבנים [י' אדר]. יום ד' משבעה ימים קודם פורים

יא אדר

[יום ה]
משבعة ימים
קדם פורים

שאלין זדורשין בהלבות הרגל

קדם הרגל שלשים יום

הלכות פורים לשבעה ימים

ליימוד שולחן ערוך הלכות פורים

לשבעה ימים – עמוד אחד ליום

תנו ובען מה טיקן להם לישואל שיאו שאלין זדורשין בעניינו

של יום הלוות פסח בפסח הלנות עצות בעצת הלנות חג בחג

галילון
ד'

问答の説明文

ג. אין קורין בו הילל ואין נופלין על פניהם. הגהה: ואין אמרים למנצח ואל ארץ אפיקים (מנוהגים וכיתה יוסף בשם תוספות): ד. מוציאין ספר תורה וקורין בפרשת ויבא עמלק ואף על פי שאין בה אלא ט' פסוקים כופלים פסוק אחרון כדי להשלים לעשרה פסוקים. הגהה: ואין המנהג לכפול פסוק האחרון של הפרשה. וקורין המגיללה ואחר כך סדר קדושה. הגהה: כשייש מילה בפורים מלין התינוק קודם קריית המגיללה (מהרי"ל מנהיגים):

סימן תרצד – דין מעות פורים לעניים, וכו' ד' סעיפים

א. חייב כל אדם ליתן לפחות שתי מתנות לשני עניים. הגהה: יש אמרים שיש ליתן קודם פורים מחצית מן המטבח הקבוע באותו מקום ובאותו זמן זכר למחצית השקל שהוא נוטנן באדר ומאהר ליתן שלש (מרדי ריש פרק קמא דימוא). ויש ליתנו בלילה פורים קודם שמתפללים מנהה (מהרי"ל) וכן נהוגין בכל מדינות אלו ויש ליתן ג' חצאי גודלים במדינות אלו כי אין מטבח שם מחצית עליה בלבד זו. ובמדינות אוסטריך יתנו ג' חצאי וויניר שנקרו גם כן מחצית וכן לכל מדינה ומדינה אין חייב ליתנו רק מי שהוא מבן עשרים ולמעלה ויש אמרים שנוטנות מחצית השקל לפחות ג' מחצית אלו וכן נהוגין כן:

* * *

נוהגים לברך הרבה את ריבנו וכור' אם לא בירך לא לפניה ולא לאחדריה יצא. הגהה: ונחגו לומר בלילה אשר הניא אבל לא ביום כלל בו בית יוסף בשם אורחות חיים). ואין לברך אחריה אלא בלילה:

ב. אין לשוחה בעוד שקורין אותה:
ג. אף על פי שיצא כבר מברך להוציא את אחר ידי חותמו:

ד. מי שהוא אנטק קצט ואין יכול לילך בבית הכנסת וצריך להמתין עד אחר שקראו הקהלה וקשה עליו לישב בתענית כל כך יכול לשם קריתה מבועוד יומם מפלג המנחה ולמעלה. הגהה: אבל אסור לאכול קודם שישמש קריית המגיללה אפילו התענית קשה עליו (תרומת הדשן סימן ק' ט):

סימן תרצג – פרד תפלה פורים, וכו' ד' סעיפים

א. אחר קריית המגיללה בערבית אומר אתה קדוש ואם חל במצואי שבת אמר וייה נעם קודם ואתה קדוש. הגהה: ואומר ויתן לך. וקורין המגיללה ואחר כך מבידין (מנהיגים):

ב. אומר על הנסדים בלילה ובוים. הגהה: ואם לא אמרו אין מחזירין אותו (טור). ואין אמרים על הנסדים רק ביום י"ד אבל לא בט"ז (בית יוסף בשם אורחות חיים ומנהיגים). ובليل י"ד אף על פי שלא קראו המגיללה עדין אומר על הנסדים בתפלה ערבית (הגבות מימיוני פרק ב):

סדר הלימוד ליום י"א אדר יום המשבעה ימים קודם פורים

המשן סימן תרצה – דין כתיבת המגיללה

ז. צריך להניח שירור בראש היריעה ובסתופה כתשובות יחד ובמשהו סג':

ח. אין קורין בכלל מגילה הכתובה בין הכתובים ואם קרא לא יצא אלא אם כן הייתה יתרה על שאר היריעות או הסורה כדי שהיא לה היכר אבל היחיד קרא בה ואולי אינה חסורה או יתרה ויוצאה בה ידי חותמו ודוקא כשהיא כתובה בגלויון בספר תורה:

ט. מגילה שהיא נקודה וכן אם כתוב בה בדף הראשון ברכות ופיוטים אינה נפסקת בדף:

י. אם אין מגילה כשרה קוראים אותה בחומש ללא ברכה:

יא. אם קרא במגילה גזולה יצא. הגהה: ואם מברכין עליה עיין לעיל סימן תרמ"ט לענין לולב הפסול והוא הדין כאן:

סימן תרצב – דין ברכות המגיללה, וכו' ד' סעיפים

א. הקורא את המגיללה מברך לפניה שלשה ברכות על מקרא מגילה ושעשה נסים ושהחינו ובירום איןנו חוזר ומברך שהחינו. הגהה: ויש אמרים דרכם ביום מברך שהחינו (טור בשם ריבנו חם והרא"ש והמגיד), וכן נהוגין בכל מדינות אלו ואחד יכול לברך והשני קורא (הגבות אשורי פרק ב'). ולאחדריה

הגהה מוכבא באן ספר שולחן ערוך הלכות פורים מחולק לשבעה ימים קודם פורים. עמוד אחד ליום. בז' ג' מודר בפ' הלכות פורים לאלו ירשות "בן עוזם הבא". נא לפרש בפ' נסיות ובקתי מדרשות. ולכך תחבירים וידידים. ל'זות את הריבים להיות "בן עוזם הבא" עלי ודי לימוד "הילכך" בכל יום. שאלו "תודה לשמה" וכל המובהקת את הרבנים [יא אדר]. יום המשבעה ימים קודם פורים זוכה לבניין צדיקיהם

שאלין זדורשין בהלבות הרגל

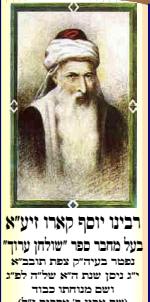
קדם הרגל שלשים יום

הלכות פורים לשבועה ימים

ליימוד שולחן ערוך הלכות פורים
לשבעה ימים – עמוד אחד ליום

תנו ובן מה תיקן להס לשושן שיאו שואין זדורשין בעניינו
של יום הלנות פסח בפסח הלנות עצות בענאות הלנות חג בחג

גלוון
ל'

רבי יוסף קרוי יו"א
בעל מחבר ספר שולחן ערוך
ספר בירור קאראט ז"ל
רב הראשי של ארץ ישראל ר' יוסוף קאראט ז"ל
ר' יוסוף קאראט ז"ל
(בש"ב אמר ר' יוסוף קאראט ז"ל)

קודם הלימוד יאמר: הגני שביבאי הפטלן לר' מישעיה. ולידי מדרות ישראות. ולידי קריית התורה.
והרי ני עוזה לשם יהוד קודש בא ריביך הוא ושכינתיה בשם יהוה' ובשם אדני' מתינקדים יאהדונה'!
על ידי הנעלם בדוחילו ורחיימו ביהודה שלים בשם כל וישראל.

מנות איש לרעהו שתי מנות לאיש אחד וכל המרבה לשולח לריעים משובח ואין לו מחלוקת עם החבירו זה שולח להה סעודתו וזה שולח להה סעודתו כדי לקיים ומשלוות מנות איש לרעהו. הגה: ויש לשולח מנות ביום ולא בלילה (מדברי הרואה פרק קמא ד מגילה). ואם שולח מנות לרעהו והוא/ca אין רוצה לקבלם או מוחל לו יצא ואשה חייבות בתנות לאביונים ומשלוות מנות איש. ואשה תשלח לאשה ואיש לאיש אבל לא בהפק שלא יבא איש לשולח לאלמנה ויבאו לידי ספק קידושין אבל בתנות לאביונים אין לחוש:

סימן תרצהו – דיני המפה ותענית עשיות מלאכה בפורים, וכו' ח' מעיפים

א. פורים מותר בעשיית מלאכה ובמקום שנהגו שלא לעשות אין עושים. (והידנא נהגו בכל מקום שלא לעשות) (כל בו). והעשרה אין רואה סימן ברכה מאותה מלאכה לעולם אלא אם הוא בנין של שמחה כגון בית החנויות לבני או אבורני של מלכים ושריט. הגה: ומותר לעשות כל מלאכת מצוה כגון לכתוב פסקי הלכות וכן מותר לעשות אפילו מלאכות גמורות לצורך פורים (תרומת הדשן סימן קי"ב):

* * *

חנינות חלום ועיין לעיל סימן תקס"ח
וסימן תק"ע. יש שנהגו לבוש בגדי שבת ויום טוב בפורים וכן נesson (מהרי"ל). ונוהגים לעשות סעודת פורים לאחר מנחה ווערבית يتפללו בלילה ומתחפלים מנהה תחללה בעוד היום גדול ורובה הסעודה צריכה להיוות ביום (מנוגגים). ולא כמו שנוהגים להתחיל סמוך לערב ועicker הסעודה היאليل ט"ו וכשהל פורים ביום שני יעשו הסעודה בשחרירת משה כבוד שבת (מנוגגים).ומי שרוצה לעשותה תמיד בשחרירת הרשות בידו (תרומת הדשן). יש אומרים שיש לאכול מاقل זרעונים בפורים זכר לזרעונים שאכל דניאל וחביריו בבבל (כל בו). טוב לעסוק מעט בתורה קודם שיתחיל הסעודה וסמרק לדבר ליהודים היהת אורחה ושמחה ודרשנן אורחה זו תורה (מהרי"ב). וחיבב במשתה ושמחה קצת בשני ימים י"ד וט"ו (מנוגגים) וכן נהגו ויש אומריםadam הזיך אחד את חבריו מכח שמחת פורים פטור מילשלם (תרומת הדשן סימן קי"ב). ועיין בחושן המשפט בדיני נזקין (סוף סימן שע"ח):

ג. אומר על הנשים בברכת המזון בברכת הארץ ואם התהיל סעודתו ביום ושמחה עד הלילה אומר על הנשים דברת תחללה סעודה אצלן ויש מי שאומר שאין לאומרו (ונוהיגין כסבירא ראשונה):

ד. חייב לשולח לחברו שתי מנות בשרד או של מני אוכלם שנאמר ומשלוות

סדר הלימוד ליום י"ב אדר יום ו' משבעה ימים קודם פורים

המשך הלימוד – דין מעות פורים לעניינים

ב. אין מושנים מעות פורים לצדקאה אהרת. הגה: ודוקא הגבים (מרדכי פרק קמא ד בבא בתoria) אבל העני יכול לעשותה

בו מה שיריצה:
ג. אין מדקדקים במועות פורים אלא כל מי שפושט ידו ליטול נוחנים לו ובמקום שנהגו ליתן אף לעכו"ם נוחנים:

ד. במקום שאין עניהם יכול לעכב מועות פורים שלו לעצמו ונוחנים במקום שיריצה.

סימן תרצהו – דיני סעודת פורים, ובו ד' מעיפים

הגה: מצוה להרבות בסעודת פורים (טור). ובסעודה אחת יוצאים (מרדכי סוף פרק קמא).

א. סעודת פורים שעשאה בלילה לא יצא ידי חובתו. הגה: ומכל מקום גם בלילה יש מה וירבה קצת בסעודה. (תשובה מהרי"ב):

ב. חייב איש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לבורך מרדי. הגה: ויש אומרים דין צריך להשתכר כל כך אלא שישתה יותר מלימודו (כל בו) ויישן ומתוך שיישן אינו יודע בין ארור המן לבורך מרדי (מהרי"ל). ואחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שכיוון לבו לשמיים ואין להתענות בפורים בלבד

הגה מובא כאן ספר שולחן ערוך הלכות פורים מחוליק לשבעה ימים קודם פורים. עמוד אחד ליום. בז' ג' מודר ב' הלכות פורים ליום חמ"ב. וזכה לירוט "בן עוזם הבא". נא לפרש בפירוש נסיבות ובקבתי מדרשות. ולבסוף. ולכך תחבירים וידידים. לזכות את הריבים להיות "בן עוזם הבא" ע"ל ודו' לימוד "הקלח" בבל' יומ. שהוא תקופה לשמה"י
ובכל יומ ובלבב שיכוין לבו
וכל המובה את הרבנים י"ב אדר. יומ ו' משבעה ימים קודם פורים

שאלין ודודשין בהלכות הרגל

יג אדר
[יום ז]
שבועה ימים
קדם פורים

הלכות פורים לשבעה ימים
ליימוד שולחן ערוך הלכות פורים
לשבעה ימים – עמוד אחד ליום

תנו ובנן משה תיקן להם לישואל שיאו שואlein זודשין בעניינו

של יום הלוות פסח בפסח הלנות עצות בעצת הלנות חג בחג

גלוון
ז'

קודם הלימוד יאמר: הגני שבאי עירוני הפתלמוד לרוי מעשה. ולרי מדרות ישרות. ולרי יקרעת התרבות. ובריני עוזה לא שם יהוד קודשא בריך הוא ושכינתייה בשם יהוה ובשם אדני מתינקדים יאהדרונהי עלי ידי הנטלים בדחיפתו רוחימיו ביהודה שלים בשם כל וישראל.

פדיון הבן (תוספות פרק קמא דמועד קטן). ומה שנגגו לבוש פרצופים בפורים וגבר לובש שמלה אשה ואשה כל גבר אין איסור בדבר מאחר שאין מכוננים אלא לשמה בעלמא וכן לבבישת כלאים דרבנן ויש אומרים דאסור אבל המנהג כסברא הראשונה וכן בני אדם החוטפים זה מזה דרך שמחה אין בזה משום לא תגוזו ונגגו כך ובלבך שלא יעשה דבר שלא כהוגן על פי טוביה העיר (תשובה מהר"י מינץ סימן י"ז):

**סימן תרצז – אין אומרים תחינה
בידי וטיז שבادر ראשון, ודין
תענית והחסped בחן, וכו סעיף אחד**

א. יומ י"ד וטיז שבادر ראשון אין נופלים על פניהם ואין אומרים מזמור ענץ ה' ביום צורה ואסורים בהספד ותענית אבל שאר דברים אין נהגים בהם ויש אומרים דאף בהספד ותענית מותדים. הגה: והמנగה כסברא ראשונה יש אומרים שחביב להרבות במשתה ושמחה ביד' שבادر ראשון (טור בשם הר"ף) ואין נהಗין כן מכל מקום יರבה קצת בסעודה כדי לצאת ידי המהמירים (הגבות מימיוני בשם סמ"ק) וטוב לב משתה תמיד:

* * *

אביילות כמו שבת וכן פסק הרוב בעצמו בטורי יורה דעתה סימן ח"א:

ה. אם חל פורים בMONTH שבת והאבל יושב בבית הכנסת בשבת במנחה לא יצא שם עד שיתפלל תפלה ערבית ויישמע קריאת מגילה ולמהורת לא יצא מפתח ביתו:

ו. יש מי שאומר שהאבל חייב לשולוח מננות. הגה: אבל אין שולחין לאבל כל י"ב חודש (מהר"ל) וכמו שיתבאר בירוחה דעה סימן שפ"ה עיין שם ואם אין בעיד אלא האבל עם אחר חייב לשולוח לאבל כדי לקיים לשולוח מנות אלא אם כן מחל האבל על מנתו (מהריב"ש):

ז. יש מי שאומר שאונן מותר בבשר ויין שלאأتي עשה דיחיד דאבלות ודחי עשה דרכים דאוריתא דלשםוח בפורים דברי קבלה נינהו שם כדרכי תורה. הגה: וכל שכן שחביב במקרא מגילה ותפללה וקוריאת שמע ונראה לי דודוקא בלילה אף על פי שהוא מוטל לפניו אבל ביום שרוצה לקברו קבורת מת קודם כמו שנתבאר לעיל סימן תרפ"ז סעיף ב' ולכן קורא ומתפלל אחר כך שלא עדיף מיום טוב ושבת כמו שנתבאר לעיל סימן ע"א, כן נראה לי:

ח. מותר לישא אשה בפורים. הגה: בין בי"ד בין בט"ו וכל שכן שמותר לעשות

סדר הלימוד ליום יג אדר

יום ז' שבועה ימים קודם פורים

המשך סימן תרצו – דיני הספר ותענית
ועשית מלאכה בפורים

ב. אפילו במקום שנגגו לא נהגו אלא ביום מקרא מגילה בלבד אבל אסור את של זה בזה אינו מנהג:

ג. יום י"ד ויום ט"ו אסורים בהספר ותענית לכל אדם בכל מקום בין לבני כרכים שהם עושים ט"ו בלבד בין לבני עיריות שהם עושים י"ד בלבד והנשים מענות בהם שכין עונות כאחת ומטרחות שמכות כף אל כף אבל לא מקוננות שתאה אחת מדברת וככלון עונות אחרת נגמר המת לא מענות ולא מקוננות:

ד. כל דברי אביילות נהגים בחנוכה ופורים. הגה: ומכל מקום ילך לבית הכנסת לשמעו המגילה (תוספות פרק קמא דמועד קטן). ואם יכול לאוסף מןין לבתו לקורת המגילה עדיף טפי (מהר"ל). ויש אמורים שאין אבילות נהג בפורים לא ביד' ולא בט"ו (הרואה ומנהגין) וכן נהגין ואפלו אבילות יומ ראשון נהגה מפני פורים (דברי עצמו) אבל דברים שבচনעה נהג ואף על פי שאין נהג אבילות בפורים עליה לו למנין שבעה ימי

ביום הפורים שהוא שלשים יום קודם הפסח

מתהילין ללמוד בעזהשיות הלוות פסח המחולק לשלשים יום

תנו שואlein ודודשין בהלכות פסח קודם הפסח שלשים יום הלוות פסח חל עליו חובת ביעור. (טור או"ח סימן תכט). ומתחילין מיום הפורים עצמו. (חק יעקב, פרי חדש, ש"ע התניא – עפ"י הגמ' סנהדרין יב, רשי' ר' ז. וסנהדרין פז, Tosf' בוכרות נז; ועוד)

הנה מובא בא ספר שולחן ערוך הלכות פורים מחולק לשבעה ימים קודם הפורים. עמוד אחד ליום. בז' גמorer בפ' הלכות פורים ל"ט נזירות. ווועה ל"ז רשות "בן עוזם הבא". נא ל"פרנס בפ"ט נסיבות ובכתבי מדרשאות. ובל"כ תחבירים וידידים. ל"זותאת את הרבים לחיות "בן עוזם הבא" ע"ל ודי ל"ימוד "בבל" וט. ש"הו "תורה ל"שמה"!

מורי ורבותי כבר היה מספיק

עד מתי? בואו נתעורר!

- ❖ Männer שחתפוצטו ממכוונות תפות רח"ל.
- ❖ Männer שחתפוצטו בעקבות מתאבדים רח"ל.
- ❖ Männer שקיבלו חוללי הדעת רח"ל.
- ❖ Männer שנעלמו עקבותיהם תחת הריסות בניין רח"ל.
- ❖ Männer שהשאירו יתומים ואלמנות רח"ל.
- ❖ Männer שננטרו לעולמם רח"ל.
- ❖ Männer שאינם בראים פיזית רח"ל.
- ❖ Männer שאינם בראים נפשית רח"ל.
- ❖ Männer שאבדו פרנסתם רח"ל.
- ❖ Männer שהסתבכו במספטים קשים רח"ל.
- ❖ Männer שמתיגעים ואין להם ילדים כפי רצון ההורים רח"ל.
- ❖ Männer שילדייהם אינם גדים כפי רצון ההורים רח"ל.
- ❖ Männer שמתיגעים בשידוכים רח"ל.
- ❖ Männer שמסתובבים עם חובות לאלים ורבות רח"ל.
- ❖ Männer שבתיהם נשברו רח"ל.

העת לא יכול לתאר את הכאב ואת הזעקה האילמת מלבד כאב של כל אלו הנזcano לעיל אבל רבותי בואו נחשוב, ומה יכולם האנושיים הסובלים לעזר לעצם, ומה יכולים אחרים לעשות בעודם לפזרותם ממצטב הקשה.

- יש לנו עצה קלה בשביבכם -

**למדו כל يوم ווומ ספר "שורע אורה חיים"
אנשים מעמידים שהם רואים בחוש**

רשות בבל העוניים

ספר "אורח חיים" מוחלך ב��ם

אי לי אמי כי ידדני. בראשות שפלת הדור בכל חלקי אירופה. ממס' אין שיבת לומדי תורה לשם ישיבת לומדים מומחים שוקרים על התורה בעומק הלכה של אמרת. אל"א בעוריה בפלפול של הכל מבדי תורה על האמת. אין דורש להבין דברי התורה על בוריה. ואילכム אישים אקרים. וכן לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מהיל אל חיל ילכו. אבל כל לומדכם גمرا משניות מדרש של"ה. ואין אחד נתנו ללב למדוד אורח חיים על בורין לדרעת הלכות תפילין. ציטית. תפלה. ברכות. נתילת ידיים. וברכת המזון. הלכות שבת והלכות יום טוב על בוריהם. אשרי איש שימלט ולא ישנה בהן. כי בהן הלכות שבת יום טוב והידעה להמנונים מעותה. ובפרט דיני מוקצת. מלהכת שבת יום טוב וחול המועד. ברכות הנהנו וכדומה. יערות דבש – ח"א, דרשו ב)

כפי יש לשכינה ד' אמות של הלכה הלכות עולם לו. שהקב"ה ייחס עליון כנפיו להצטייל אותו מכל גירות רשות. ותפלתו תהיה קרבנה להתקבל. וככיוון מתברכן בכל הכרחות אמן. (קב' השיר, פרק ט"ט) כל זמן שיושב באחל תורה בד' אמות של הלכה וקובע מקום לתרתו. אוביון נפלים תחתיו. (אגרא דכללה פרשיות כי תצא) על ידי זה שתעורר לפרש את ספר שועע אורח חיים הזה בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המליך ודתו מגיש. יוכו לשמה ותשawn ליהודים בכיאת משה בן דוד בכ"א.

**למדו וזה פיצוי גליוגרי:
ספר שלון ערוץ אורח חיים
בדוק ומגש להל מיני
סגולות רפואיות וושׂענות**

ומלאה הארץ דעה את ה כמים לים מכסים עוזי מעם ה'

ספר

שולחן ערוץ אורח חיים

מחבר עם רמ"א

ויצא לאור בעוזה"ת על ידי:

מפעל עולמי ללמידה:

"שולחן ערוץ אורח חיים ממחבר עם רמ"א"
שלל ידי מפעל אורח חיים הצלמי, תלמידים וחסידים של המחברים הקדושים רבינו יוסף קארו ונזוקף והוא חשליט על הארץ הוא חטשביר לקבל עם הארץ זיע"א, ורבנו משה איסרליש נזקי ישראל וצאים בנו רכוזה זיע"א לפרש בבחנום תורת השולחן ערוץ, ועל ידי זה זוכה כל אחד מישראל להיות בו עולם הבא.

מפרט המפעל:

קצתו את לרבנים לזרות "בון עולם ליבורן עולם" בכל ים, שהוא "תורה לשלמה"!
כל מקומות של שולחן ערוף אוכה טים קהפר עם רמ"א, שמורות למקהפרים מקדושים
רבנו יוסף קארו זיע"א, ורבנו משה איסרליש זיע"א, ומוצה דוחיה לכל אחד מישראל
לחדפסים ולהזיכם בחם ולחלקם לכל אחד ואחד מישראל לבודאות את קרביהם, ועל ידי זה
זוכה להיות "בון עולם סבא", ולהיות בפצעים. וכל קפהה את קרבים וכלה לננים צדיקים.

תפללה קודם לממוד השולחן ערוץ:

הנני רוצה ללמידה, כדי שיביאני התלמיד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישרות,
ולידי יציעת התורה. והרני עוזה לשם ייחוד קודש בריך הוא ושבינתי
בשם יהוה ובשם אדרני מתייחדים יאהודוני" על ידי הנעלם בדיחלו ורחיימו
ביהורא שלים בשם כל ישראל.

ביבטה אל יהו הַבָּבִיא זֶבַר לְטוֹב!

גנא רב אליה: כל השגגה הלכות בכל ים מבטח לו שהוא בן עולם הבא

אשרי מי שבא לבאן ותלמידו בידו

זכות לימוד ההלכה שהוא מסטרא ד"נער, עתיד לקיים בה "וינגרו"
רשעים ממנה" דאיתן איסור טמא ופסול סמא"ל ומשיריתיה
האי הלכה מסטרא דגער טוב דאתפרש מאילנא דטוב ורע דאייהו
איסור והיתר טומאה וטהרה כשר ופסול. ועל שם נער אתקיריאת
אייה נערה דעתך לקיים בה וינגרו רשעים ממנה (אייה לה. י"ט דאיתן)
איסור טמא ופסול סמא"ל ומשיריתיה. (וואר רע"מ ח"ג רע"ז).